

Bruksela, 13 sierpnia 2026 r.
(OR. en)

12395/26

PROCIV 165
COHAFA 69
COJUR 45

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	27 lipca 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 401 final
Dotyczy:	Zalecenie DECYZJA RADY upoważniająca Komisję Europejską do uczestnictwa w imieniu Unii Europejskiej w negocjacjach w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących umowy międzynarodowej w sprawie ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 401 final.

Zał.: COM(2026) 401 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.7.2026 r.
COM(2026) 401 final

Zalecenie

DECYZJA RADY

**upoważniająca Komisję Europejską do uczestnictwa w imieniu Unii Europejskiej
w negocjacjach w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących umowy
międzynarodowej w sprawie ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof**

UZASADNIENIE

W niniejszym zaleceniu Komisja zwraca się do Rady o upoważnienie do uczestnictwa w imieniu Unii Europejskiej (UE), w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, w negocjacjach dotyczących wielostronnej umowy w sprawie ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W 2016 r. Komisja Prawa Międzynarodowego Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) przyjęła projekt artykułów dotyczących ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof (projekt artykułów)¹. W grudniu 2024 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 79/128, w której postanowiło opracować i zawrzeć wielostronną konwencję o ochronie osób w przypadku klęsk i katastrof przed końcem 2027 r.², biorąc pod uwagę, że obecnie nie istnieje kompleksowy międzynarodowy instrument prawny w tej kwestii.

UE aktywnie uczestniczyła od 2011 r. w pracach Międzynarodowej Konferencji Pracy nad projektem artykułów i z zadowoleniem odnotowała przyjęcie projektu artykułów w 2016 r., a także rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 79/128, w której wyrażono potrzebę stworzenia kompleksowego globalnego systemu prawnego, aby lepiej zająć się kwestią ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof. Komisja zwróciła również uwagę na wykonalność opracowania międzynarodowej konwencji w tym zakresie.

Na zaproszenie Sekretarza Generalnego ONZ w grudniu 2025 r. UE przedłożyła wniosek dotyczący poprawek do projektu artykułów Międzynarodowej Konferencji Pracy³. Oprócz UE dwadzieścia sześć państw, w tym osiem państw członkowskich UE⁴, przedstawiło propozycje zmiany projektu artykułów.

Propozycje te zostały zebrane przez ONZ w skonsolidowanym tekście po wznowionej sesji szóstego komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ w dniach 6–10 kwietnia 2026 r. w Nowym Jorku. Skonsolidowany tekst będzie podstawą formalnych negocjacji zaplanowanych na trzy tygodnie, od 25 stycznia do 12 lutego 2027 r. w Manili. W razie potrzeby negocjacje będą kontynuowane przez kolejne dwa tygodnie w sierpniu 2027 r.⁵

W interesie UE leżałoby formalne uczestnictwo w negocjacjach dotyczących konwencji, tak aby zapewnić spójność z istniejącymi ramami prawnymi UE w dziedzinie ochrony ludności i pomocy humanitarnej. W związku z tym Komisja zaleca, aby Rada przyjęła decyzję w tej sprawie i wyznaczyła Komisję jako negocjatora UE na mocy art. 218 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

¹ Zob. [projekt artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego dotyczących ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof](#).

² [Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ 79/128](#), pkt 4.

³ Zob. [rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ 79/128](#) pkt 7 oraz [wniosek UE dotyczący poprawek](#) przedłożony w grudniu 2025 r.

⁴ Sekretarz Generalny ONZ otrzymał uwagi od Niemiec, Francji, Irlandii, Słowenii i Włoch, a także wspólne uwagi od krajów nordyckich, w tym Danii, Szwecji i Finlandii. Listę wszystkich zgłoszonych propozycji zmian można znaleźć [tutaj](#).

⁵ Zob. [rezolucja 80/L.14 szóstego komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ](#).

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Udział UE w negocjacjach dotyczących przyszłej umowy wielostronnej jest zgodny z jej kompetencjami w dziedzinie ochrony ludności i pomocy humanitarnej.

Zgodnie z art. 196 TFUE UE wspiera działania państw członkowskich w zakresie zapobiegania, gotowości i reagowania na klęski i katastrofy na terytorium Unii oraz propaguje spójność międzynarodowych działań w zakresie ochrony ludności. Skorzystała z tej kompetencji, przyjmując decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (UMOL)⁶. Każdy kraj na świecie może aktywować Unijny Mechanizm Ochrony Ludności, aby zwrócić się o pomoc niezbędną do radzenia sobie ze skutkami klęski lub katastrofy. Jeżeli chodzi o pomoc humanitarną, art. 214 TFUE umożliwia UE udzielanie pomocy osobom potrzebującym w krajach i regionach dotkniętych klęskami żywiołowymi lub katastrofami spowodowanymi przez człowieka. Działania UE w dziedzinie pomocy humanitarnej reguluje rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/96⁷ (rozporządzenie w sprawie pomocy humanitarnej). Na podstawie tego rozporządzenia we wspólnym komunikacie z dnia 27 maja 2026 r.⁸ określono strategię mającą na celu zwiększenie skuteczności i odporności europejskiej pomocy humanitarnej.

Zgodnie ze swoimi zasadami przewodnimi dotyczącymi poszanowania demokracji, praworządności, praw człowieka, reguł i zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz prawa międzynarodowego UE z zadowoleniem przyjęła projekt artykułów Międzynarodowej Konferencji Pracy przyjęty w 2016 r. jako istotny wkład w międzynarodowe prawo dotyczące klęsk i katastrof⁹.

W szczególności UE uważa, że międzynarodowa konwencja o ochronie osób w przypadku klęsk i katastrof może uzupełnić istniejące mechanizmy i działania UE w dziedzinie ochrony ludności i pomocy humanitarnej. W związku z tym udział UE w formalnych negocjacjach jest niezbędny, aby zapewnić spójność tekstu przyszłego instrumentu z obowiązującym prawodawstwem UE, w szczególności z decyzją 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności i rozporządzeniem w sprawie pomocy humanitarnej 1257/96, oraz aby zapewnić informacje na potrzeby przyszłej decyzji Rady co do tego, czy Unia powinna ostatecznie przystąpić do tego mechanizmu. W szczególności projekt artykułów Międzynarodowej Konferencji Pracy ma na celu dodanie obowiązku współpracy między państwami oraz między państwami a innymi podmiotami udzielającymi pomocy w celu udzielenia pomocy osobom potrzebującym, a także określenie obowiązków państw dotkniętych klęską lub katastrofą oraz podmiotów udzielających pomocy. Przyszła konwencja będzie zatem współdziałać z decyzją 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, która ustanawia ramy współpracy między państwami członkowskimi w celu zapobiegania klęskom i katastrofom, przygotowania się na nie i reagowania na nie. Postanowienia przyszłej konwencji miałyby również wpływ na sposób, w jaki UE udziela pomocy humanitarnej państwom trzecim na podstawie rozporządzenia 1257/96. W tym

⁶ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924).

⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. [dotyczące pomocy humanitarnej](#) (Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 1).

⁸ [Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady](#) „Obrona wartości, stymulowanie reform, wywieranie wpływu: operacje humanitarne UE w zmieniającym się porządku światowym, JOIN(2026)25 final, 27 maja 2026 r.

⁹ Zob. [Oświadczenie w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Ochrona osób w przypadku klęsk i katastrof, Szósty Komitet, 4 października 2023 r.](#)

kontekście ważne jest, aby poprzez udział w negocjacjach dążyć do dostosowania tych wieloletnich instrumentów zarządzania klęskami i katastrofami do zasad przyszłej konwencji.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Chociaż negocjacje w sprawie konwencji o ochronie osób w przypadku klęsk i katastrof dotyczą głównie ochrony ludności i pomocy humanitarnej, przyszły instrument może mieć również wpływ na inne polityki UE zapewniające finansowanie odporności na klęski żywiołowe i reagowania na nie. Negocjacje mogą mieć znaczenie dla następujących programów finansowania i programów będących ich następcami¹⁰: program „Globalny wymiar Europy”¹¹, polityka spójności¹², w ramach której mogą być finansowane krajowe działania z zakresu zapobiegania ryzyku związanemu z klęskami żywiołowymi i zarządzania nim, program działań na rzecz środowiska i klimatu¹³, „Horyzont Europa”¹⁴, program

¹⁰ Komisja przyjęła następujące wnioski dotyczące rozporządzeń: COM/2025/555 final Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu Konkurencyjności („EFK”), w tym programu szczegółowego działań na rzecz badań naukowych i innowacji w dziedzinie obronności, uchylenia rozporządzeń (UE) 2021/522, (UE) 2021/694, (UE) 2021/697, (UE) 2021/783, uchylenia przepisów rozporządzeń (UE) 2021/696 i (UE) 2023/588 oraz zmiany rozporządzenia (UE) [EDIP]; COM (2025) 543 final Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” na lata 2028–2034 oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenie (UE) 2021/695; COM/2025/565 final Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Fundusz Spójności Gospodarczej, Społecznej i Terytorialnej, Rolnictwa i Obszarów Wiejskich, Rybołówstwa i Polityki Morskiej, Dobrobytu i Bezpieczeństwa na lata 2028–2034 oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2023/955 i rozporządzenie (UE, Euratom) 2024/2509; COM(2025) 559 final Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego warunki wdrażania unijnego wsparcia na rzecz wspólnej polityki rybołówstwa, Europejskiego paktu na rzecz wszechoceanu oraz unijnej polityki morskiej i polityki akwakultury w ramach Funduszu Partnerstwa Krajowego i Regionalnego określonego w rozporządzeniu (UE) [Fundusz PKR] na lata 2028–2034.

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 60.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/783 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) i uchylające rozporządzenie (UE) nr 1293/2013 (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 172 z 17.5.2021, s. 53.

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013, Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1.

„Cyfrowa Europa”¹⁵, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich¹⁶ oraz Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury¹⁷.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Materialna podstawa prawna

Materialną podstawą prawną niniejszego zalecenia są art. 196 i 214 TFUE, ponieważ przewidywane postanowienia przyszłej konwencji dotyczą zarówno ochrony ludności, jak i pomocy humanitarnej. Art. 196 TFUE stanowi podstawę prawną dla działań UE w dziedzinie ochrony ludności. Dokładniej rzecz ujmując, umożliwia on UE, działającej zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, ustanowienie środków mających na celu wspieranie współpracy między państwami członkowskimi w celu poprawy skuteczności systemów zapobiegania klęskom żywiołowym lub katastrofom spowodowanym przez człowieka i ochrony przed nimi. W odniesieniu do pomocy humanitarnej art. 214 ust. 4 TFUE umożliwia UE udzielanie doraźnej pomocy, wsparcia i ochrony osobom w państwach trzecich, które są ofiarami klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych przez człowieka, w celu zaspokojenia potrzeb humanitarnych, a także zawieranie z państwami trzecimi i właściwymi organizacjami międzynarodowymi wszelkich umów dotyczących pomocy osobom potrzebującym.

• Proceduralna podstawa prawna

Art. 218 ust. 3 TFUE stanowi, że jeżeli przewidywana umowa nie dotyczy wyłącznie lub głównie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Komisja przedstawia swoje zalecenia Radzie. Rada przyjmuje decyzję upoważniającą do podjęcia rokowań i mianującą negocjatora UE lub przewodniczącego zespołu negocjatorów UE.

Art. 218 ust. 4 TFUE stanowi, że Rada może kierować wytyczne negocjacyjne do negocjatora i wyznaczyć specjalny komitet, z którym negocjator ma się konsultować.

Komisja zaleca, aby Unia uczestniczyła w negocjacjach dotyczących umowy międzynarodowej pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof. Komisja powinna zostać mianowana na negocjatora.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie przewidywanej umowy jest art. 218 ust. 3 i 4 TFUE.

• Wybór negocjatora

Biorąc pod uwagę, że planowana umowa dotyczy wyłącznie kwestii spoza dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, zgodnie z art. 218 ust. 3 TFUE jako negocjatora należy mianować Komisję.

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240, s. 1.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013, s. 1.

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004, Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1.

- **Kompetencja Unii**

Międzynarodowa konwencja o ochronie osób w przypadku klęsk i katastrof oparta na tekście projektu artykułów Międzynarodowej Konferencji Pracy wchodziłaby w zakres uprawnień UE w dziedzinie ochrony ludności i pomocy humanitarnej¹⁸. W art. 6 lit. f) TFUE wyraźnie sklasyfikowano „ochronę ludności” jako kompetencję wspierającą, koordynującą lub uzupełniającą UE. W praktyce UE ustanowiła Unijny Mechanizm Ochrony Ludności – mechanizm koordynacji mający na celu wspieranie działań państw członkowskich w zakresie ochrony ludności. W odniesieniu do pomocy humanitarnej art. 4 ust. 4 TFUE stanowi, że UE posiada równoległe kompetencje w zakresie pomocy humanitarnej, co oznacza, że kompetencje UE w dziedzinie pomocy humanitarnej nie uniemożliwiają państwom członkowskim dalszego wykonywania ich kompetencji w tym obszarze (art. 4 ust. 4 TFUE).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Klęski żywiołowe i katastrofy spowodowane przez człowieka często mają szkodliwe skutki transgraniczne, zakłócają funkcjonowanie społeczeństwa i rynku wewnętrznego oraz wymagają skoordynowanych działań w zakresie ochrony ludności, a także pomocy humanitarnej na szczeblu europejskim, aby wesprzeć osoby potrzebujące w państwach trzecich. Zgodnie z postanowieniami Traktatów UE aktywnie działa na rzecz ochrony ludności i pomocy humanitarnej. Jeżeli chodzi o pierwszą kwestię, ustanowiono wspólne ramy współpracy i koordynacji operacyjnej między państwami członkowskimi i państwami uczestniczącymi za pośrednictwem Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności. Konwencja mająca na celu określenie zasad międzynarodowej współpracy i pomocy w odpowiedzi na klęski i katastrofy miałyby bezpośredni związek z istniejącym prawodawstwem i polityką UE w zakresie ochrony ludności i pomocy humanitarnej.

Udział UE zapewni spójne międzynarodowe i europejskie ramy prawne reagowania w przypadku klęsk i katastrof, co pozwoli uniknąć podważania spójności i jednolicie stosować istniejące środki UE. Co ważne, udział Komisji w negocjacjach zwiększyłby zbiorową zdolność UE do kształtowania tekstu konwencji w sposób zgodny z zasadami i prawodawstwem UE. Ponadto formalne uczestnictwo w negocjacjach umożliwiłoby UE wymianę dobrych praktyk i wniosków wyciągniętych z jej wyjątkowych doświadczeń, jako organizacji integracji regionalnej, dysponującej najbardziej rozwiniętymi ramami współpracy w zakresie ochrony ludności, a także jako jednego z czołowych darczyńców pomocy humanitarnej. W związku z tym formalne uczestnictwo UE w negocjacjach dotyczących międzynarodowej konwencji o ochronie osób w przypadku klęsk i katastrof byłoby skuteczniejsze niż działanie wyłącznie na szczeblu krajowym.

- **Proporcjonalność**

Udział Komisji w formalnych negocjacjach dotyczących międzynarodowej konwencji o ochronie osób w przypadku klęsk i katastrof jest najwłaściwszym sposobem propagowania zasad współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej, poszanowania praw człowieka i zasady solidarności, które UE stara się promować w Unii i poza nią. Uczestnictwo zapewniłoby również jednolite stanowisko UE i zagwarantowałoby spójność przyszłej konwencji z dorobkiem prawnym UE w zakresie ochrony ludności i pomocy humanitarnej.

- **Wybór instrumentu**

Niniejsze zalecenie dotyczące decyzji Rady zostaje przedłożone zgodnie z art. 218 ust. 3 i 4 TFUE, w którym przewidziano przyjęcie przez Radę decyzji upoważniającej do udziału Unii

¹⁸ Art. 4 ust. 4, art. 6 lit. f), art. 196 i 214 TFUE.

w rokowaniach i mianującej negocjatora ze strony Unii. Rada może również skierować wytyczne negocjacyjne do negocjatora. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym zaleceniu.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Celem konwencji międzynarodowej jest promowanie współpracy międzynarodowej w celu ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof, przy jednoczesnym zaspokojeniu ich potrzeb i ochronie ich praw podstawowych uznanych w Traktatach i w Karcie Narodów Zjednoczonych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Nie dotyczy. Decyzja nie ma wpływu na budżet. Wszelki wzrost obciążenia pracą będzie musiał zostać rozwiązany poprzez ponowny przydział środków i ich przegrupowanie w obrębie służb. Wszelkie finansowanie powinno pochodzić z przegrupowań w ramach istniejących pul środków budżetowych obecnych programów.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Nie dotyczy.

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca Komisję Europejską do uczestnictwa w imieniu Unii Europejskiej w negocjacjach w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących umowy międzynarodowej w sprawie ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 196 i art. 214 ust. 4, w związku z art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W grudniu 2024 r. Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych postanowiło opracować i zawrzeć przed końcem 2027 r. wielostronną umowę w sprawie ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof na podstawie projektu artykułów przyjętego przez Komisję Prawa Międzynarodowego w 2016 r.
- (2) Projekt artykułów dotyczy ochrony ludności i pomocy humanitarnej – dwóch dziedzin, w których Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przyznaje Unii kompetencje.
- (3) Biorąc pod uwagę, że obecnie nie istnieje kompleksowy międzynarodowy instrument prawny w tej kwestii, celem konwencji międzynarodowej jest promowanie współpracy międzynarodowej w celu ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof, przy jednoczesnym zaspokojeniu ich potrzeb i ochronie ich praw podstawowych uznanych w Traktatach i w Karcie Narodów Zjednoczonych.
- (4) Od 2011 r. Unia aktywnie wносиła swój wkład w prace Komisji Prawa Międzynarodowego podczas opracowywania projektu artykułów dotyczących ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof i z zadowoleniem odnotowała ich przyjęcie.
- (5) Unia powinna uczestniczyć w negocjacjach dotyczących umowy międzynarodowej w sprawie ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zezwala się na udział w negocjacjach dotyczących umowy międzynarodowej pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie ochrony osób w przypadku klęsk i katastrof.

Artykuł 2

Komisja zostaje niniejszym wyznaczona na negocjatora Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Wytyczne negocjacyjne określone w addendum do niniejszej decyzji kieruje się niniejszym do Komisji.

Artykuł 4

Negocjacje są prowadzone w porozumieniu z działającą w Radzie Grupą Roboczą ds. Międzynarodowego Prawa Publicznego (COJUR), która zostaje niniejszym wyznaczona jako specjalny komitet w rozumieniu art. 218 ust. 4 TFUE.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*